

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України щодо обов'язковості використання рідкого біопалива (біокомпонентів) у галузі транспорту

Верховна Рада України постановляє:

I. Внести зміни до таких законів України:

1. У Законі України "Про альтернативні види палива" (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 12, ст. 94 із наступними змінами):

1) статтю 1 викласти в такій редакції:

"Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

альтернативні види палива – тверде, рідке та газове паливо, яке є альтернативою традиційним видам палива і яке виробляється (видобувається) з нетрадиційних джерел та видів енергетичної сировини;

біобутанол – спирт бутиловий, виготовлений з біомаси, що використовується як біопаливо або біокомпонент;

біоводень – водень, що отриманий з біомаси і є одним з видів біогазу;

біогаз – газ, отриманий з біомаси, що використовується як паливо;

біодизельне паливо (біодизель) – моноалкільні естери вищих органічних кислот, отриманих з рослинних олій або тваринних жирів, що використовуються як біопаливо або біокомпонент;

біо-ДМЕ – диметилловий етер (ДМЕ), виготовлений з біомаси, що використовується як компонент палива моторного;

біо-ЕТАЕ – етил-трет-аміловий етер (ЕТАЕ), виготовлений із застосуванням біоетанолу, що використовується як компонент палива моторного;

біо-ЕТБЕ – етил-трет-бутиловий етер (ЕТБЕ), виготовлений із застосуванням біоетанолу, що використовується як компонент палива моторного;

біоетанол – спирт етиловий зневоджений, виготовлений з біомаси або спирту етилового-сирцю, отриманого з біомаси, що використовується як біопаливо або біокомпонент;

біокомпонент – біопаливо, що використовується як компонент інших видів палива;

біологічні види палива (біопаливо) – тверде, рідке та газове паливо, виготовлене з біологічно відновлюваної сировини (біомаси), що може використовуватися як паливо або компонент інших видів палива;

біомаса – невикопна біологічно відновлювана речовина органічного походження, здатна до біологічного розкладу, у вигляді продуктів, відходів та залишків лісового та сільського господарства (рослинництва і тваринництва), рибного господарства і технологічно пов'язаних з ними галузей промисловості, а також складова промислових або побутових відходів, здатна до біологічного розкладу;

біометан – біогаз, що за своїми фізико-хімічними характеристиками відповідає вимогам нормативно-правових актів до природного газу для подачі до газотранспортної або газорозподільної системи чи для використання як палива моторного;

біометанол – метанол, виготовлений з біомаси, що використовується як компонент палива моторного;

біо-МТБЕ – метил-трет-бутиловий етер (МТБЕ), виготовлений з біометанолу, що використовується як компонент палива моторного;

виробник біопалива – суб'єкт господарювання, що безпосередньо виробляє біопаливо з біомаси;

відходи – шлаки та відходи промисловості, сільського господарства, комунальних та інших підприємств, які можуть бути джерелом або сировиною для видобутку чи виробництва альтернативних видів палива;

гарантія походження біометану (в тому числі скрапленого або стисненого) – документ, сформований за допомогою реєстру біометану, який підтверджує, що біометан вироблений з біомаси, та містить інформацію, перелік якої визначений Порядком функціонування реєстру біометану;

гідроочищена рослинна олія – рослинна олія після термохімічної обробки воднем;

добавки на основі біоетанолу – біокомпоненти палива моторного, отримані шляхом синтезу із застосуванням біоетанолу або змішуванням біоетанолу з органічними сполуками та паливом, одержаними з вуглеводневої сировини, в яких вміст біоетанолу відповідає вимогам нормативних актів та які належать до біопалива;

добровільна схема сертифікації – визнана Європейською Комісією система підтвердження відповідності рідкого біопалива (біокомпонентів) та біогазу, призначених для використання у галузі транспорту, критеріям сталості шляхом проведення незалежного аудиту;

критерії сталості – вимоги, яким відповідають рідкі біопалива (біокомпоненти) та біогаз, призначені для використання у галузі транспорту, зокрема показникам скорочення обсягів викидів парникових газів від використання зазначених видів біопалива та заборони використання окремих земельних ділянок для отримання сировини, необхідної для виробництва таких видів біопалива;

незалежний аудит – перевірка точності, надійності поданої інформації та систем, що використовуються суб'єктом господарювання для забезпечення відповідності рідкого біопалива (біокомпонентів) та біогазу, призначених для використання у галузі транспорту, критеріям сталості, що проводиться за добровільною схемою сертифікації, визнаною Європейською Комісією, з дотриманням законодавства України;

нетрадиційні джерела та види енергетичної сировини – сировина рослинного походження, відходи, тверді горючі речовини, інші природні і штучні джерела та види енергетичної сировини, у тому числі нафтові, газові, газоконденсатні і нафтогазоконденсатні вичерпані, непромислового значення та техногенні родовища, важкі сорти нафти, природні бітуми, газонасичені води, газогідрати тощо, виробництво (видобуток) і переробка яких потребують застосування новітніх технологій і які не використовуються для виробництва (видобутку) традиційних видів палива;

паливо моторне – паливо, отримане з нафтової сировини або в результаті змішування палива, одержаного з нафтової сировини, з біокомпонентами, за умови що загальний масовий вміст кисню у бензинах не перевищує 3,7 відсотка, а об'ємний вміст моноалкільних естерів жирних кислот у дизельному паливі не перевищує 7 відсотків;

паливо моторне альтернативне – паливо, отримане в результаті змішування палива, одержаного з нафтової сировини, з біокомпонентами, або рідке біопаливо, за умови що загальний масовий вміст кисню у бензинах перевищує 3,7 відсотка, а об'ємний вміст моноалкільних естерів жирних кислот у дизельному паливі перевищує 7 відсотків;

рідке паливо з біомаси (рідке біопаливо) – біопаливо дизельне, біометанол, біоетанол, біобутанол, біо-ЕТБЕ, біо-МТБЕ, біо-ЕТАЕ, гідроочищена рослинна олія, чиста рослинна олія та інші рідкі синтетичні палива, виготовлені з біомаси;

сертифікат походження біометану (в тому числі скрапленого або стисненого) – документ, сформований за допомогою реєстру біометану, який підтверджує, що біометан вироблений з біомаси, та містить інформацію про анулювання гарантії походження біометану, а також іншу інформацію, перелік якої визначений Порядком функціонування реєстру біометану;

синтетичні біопалива – синтетичні вуглеводні та суміші синтетичних вуглеводнів, виготовлені з біомаси, у тому числі палива, отримані за процесом Фішера – Тропша;

споживачі альтернативних видів палива – фізичні та юридичні особи, які використовують технічні засоби, у тому числі двигуни внутрішнього згоряння, котельні агрегати, печі, інші енергетичні агрегати, установки та машини, що працюють повністю або частково на альтернативних видах палива;

сфера альтернативних видів палива – сфера діяльності, пов'язана з виробництвом (видобутком), транспортуванням, зберіганням та споживанням альтернативних видів палива;

чиста рослинна олія – олія, що походить з олійних рослин та отримується шляхом пресування, екстракції або подібних способів, неочищена або рафінована, але без хімічних змін, у випадках, коли її використання є сумісним з типом двигуна та відповідними вимогами у сфері викидів.

Для цілей цього Закону під нормативно визначеною обов'язковою часткою вмісту рідкого біопалива (біокомпонентів) в обсягах бензинів автомобільних розуміється вміст рідкого біопалива (біокомпонентів) у всіх обсягах бензинів автомобільних, що відпускаються з місць оптової торгівлі паливом, місць роздрібною торгівлі паливом, крім бензинів з октановим числом 98 і вище та бензинів, що поставляються для потреб Міністерства оборони України, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного матеріального резерву, та для створення мінімальних запасів нафти та нафтопродуктів, що становить з 1 травня 2025 року не менш як 5 відсотків об'ємних, за абсолютної похибки визначення ± 1 відсоток.

Термін "пальне" вживається в цьому Законі у значенні, наведеному в Податковому кодексі України. Терміни "місце виробництва пального", "місце оптової торгівлі паливом", "місце роздрібною торгівлі паливом" вживаються в цьому Законі у значеннях, наведених у Законі України "Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, спиртових дистилатів, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пального". Терміни "випробувальна лабораторія", "випробування" вживаються в цьому Законі у значеннях, наведених у Законі України "Про технічні регламенти та оцінку відповідності";

2) абзаци третій – шостий статті 2 виключити;

3) назву розділу II викласти в такій редакції:

"Розділ II.
ОСОБЛИВОСТІ ВІДНОСИН У СФЕРІ ВИРОБНИЦТВА ТА ВИКОРИСТАННЯ
АЛЬТЕРНАТИВНИХ ВИДІВ ПАЛИВА";

4) абзац третій статті 4 викласти в такій редакції:

"спирти (біометанол, біоетанол, біобутанол) та отримані на їх основі рідкі синтетичні продукти, що можуть використовуватися як паливо або компоненти палива (добавки на основі біометанолу, біоетанолу та біобутанолу), олії, інші види рідкого біопалива (у тому числі біодизель, синтетичні палива, виготовлені з біомаси, у тому числі палива, отримані за процесом Фішера – Тропша)";

5) доповнити статтю 7¹ такого змісту:

"Стаття 7¹. Загальні вимоги до адміністрування та державного контролю

З метою оцінки виконання положень, передбачених частиною другою статті 1 цього Закону, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження та альтернативних видів палива (далі – адміністратор обліку), відповідно до покладених на нього завдань:

отримує від суб'єкта господарювання, який здійснює діяльність з виробництва та/або імпорту пального та/або здійснює оптову торгівлю паливом, інформацію про фактичний вміст рідкого біопалива (біокомпонентів) у реалізованих обсягах бензинів автомобільних за звітний період та про відповідність рідкого біопалива (біокомпонентів) критеріям сталості;

створює базу даних фактичних обсягів вмісту рідкого біопалива (біокомпонентів) у загальному обсязі продажу бензинів автомобільних на митній території України та відповідності такого рідкого біопалива (біокомпонентів) критеріям сталості;

веде державний реєстр суб'єктів господарювання, які виробляють та/або реалізують рідке біопаливо (біокомпоненти), що відповідає критеріям сталості, та біогаз, призначені для використання у галузі транспорту;

здійснює перерахунок об'ємної частки біокомпонентів на їх енергетичний вміст у пальному;

інформує Секретаріат Енергетичного Співтовариства щодо частки відновлюваної енергії в кінцевому споживанні енергії у галузі транспорту, включаючи біопаливо, що відповідає критеріям сталості, з урахуванням принципів та норм, визначених законодавством Європейського Союзу, імплементацію якого Україна здійснює відповідно до Договору про заснування Енергетичного Співтовариства та Угоди про асоціацію між Україною, з однієї

сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони.

Суб'єкти господарювання, які здійснюють діяльність з виробництва та/або імпорту пального та/або здійснюють оптову торгівлю паливом, щороку, починаючи з 2026 року, не пізніше 1 липня року, наступного за звітним календарним роком, надають адміністратору обліку інформацію про фактичний вміст рідкого біопалива (біокомпонентів) в обсягах бензинів автомобільних, відпущених з місць виробництва пального та/або оптової торгівлі паливом, за звітний календарний рік та інформацію про відповідність рідкого біопалива (біокомпонентів) критеріям сталості, що формується на підставі копій сертифікатів відповідності рідкого біопалива (біокомпонентів) критеріям сталості, які надають виробники/постачальники рідкого біопалива (біокомпонентів).

Порядок адміністрування обліку вмісту рідкого біопалива (біокомпонентів) у паливі моторному та паливі моторному альтернативному та його відповідності критеріям сталості, перелік сировини, яка має подвійне значення при обрахунку внеску рідкого біопалива (біокомпонентів) та біогазу, призначених для використання у галузі транспорту, затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, альтернативних видів рідкого та твердого палива, енергозбереження, забезпечення енергетичної ефективності.

Державний контроль за додержанням вмісту нормативно визначеної обов'язкової частки рідкого біопалива (біокомпонентів) суб'єктами господарювання, які здійснюють діяльність з імпорту пального та/або оптової торгівлю паливом, роздрібну торгівлю паливом, здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, відповідно до цього Закону";

б) у статті 8:

включити частини третю і четверту в такій редакції:

"Суб'єкти господарювання, які здійснюють діяльність з виробництва та/або імпорту пального та/або здійснюють оптову торгівлю паливом, мають право додавати рідке біопаливо (біокомпоненти) до палива моторного та палива моторного альтернативного в обсягах, що відповідають вимогам нормативних та нормативно-правових актів.

Змішувати паливо моторне та/або паливо моторне альтернативне з рідким біопаливом (біокомпонентами) мають право суб'єкти господарювання, які здійснюють діяльність з виробництва та/або імпорту пального та/або здійснюють оптову торгівлю паливом, на підставі виданих ліцензій на право:

виробництва пального;

оптової торгівлі паливом";

після частини четвертої доповнити новою частиною такого змісту:

"Змішування палива моторного та/або палива моторного альтернативного з рідким біопаливом (біокомпонентами) здійснюється лише на місці виробництва пального та/або місці оптової торгівлі паливом, де загальна місткість розташованих ємностей (резервуарів), що використовуються для зберігання пального, становить не менше 1500 кубічних метрів, а суб'єкт господарювання, який на підставі відповідної ліцензії здійснює діяльність на зазначеному місці, є власником акредитованої випробувальної лабораторії або уклав договір з акредитованою випробувальною лабораторією щодо визначення показників якості пального. На кожен партію палива моторного та/або палива моторного альтернативного з вмістом рідкого біопалива (біокомпонентів) за результатами випробування в акредитованій випробувальній лабораторії складається документ про якість такого палива (паспорт якості)".

У зв'язку з цим частини п'яту – одинадцяту вважати відповідно частинами шостою – дванадцятою;

частину сьому доповнити реченням такого змісту: "Суб'єкти господарювання, які здійснюють виробництво та постачання біомаси для виготовлення рідкого біопалива (біокомпонентів) та біогазу, призначених для використання у галузі транспорту, зобов'язані підтверджувати походження біомаси у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України";

доповнити частинами тринадцятою – шістнадцятою такого змісту:

"До бензинів автомобільних, імпортованих на територію України чи вироблених в Україні без вмісту нормативно визначеної обов'язкової частки рідкого біопалива (біокомпонентів) або з недостатньою кількістю рідкого біопалива (біокомпонентів), рідке біопаливо (біокомпоненти) для дотримання нормативно визначеної обов'язкової частки їх вмісту в бензинах автомобільних додається суб'єктами господарювання, які здійснюють діяльність з виробництва та/або імпорту пального та/або здійснюють оптову торгівлю паливом на митній території України.

Рідке біопаливо (біокомпоненти), що враховується для дотримання нормативно визначеної обов'язкової його частки в обсягах продажу бензинів автомобільних на митній території України, з 1 червня 2025 року має відповідати критеріям сталості.

Технічні характеристики рідкого біопалива (біокомпонентів), палива моторного та палива моторного альтернативного мають відповідати вимогам технічних регламентів, гармонізованих європейських стандартів та інших нормативно-правових актів.

Технічні вимоги щодо скорочення обсягів викидів парникових газів до виробництва і використання рідкого біопалива (біокомпонентів) та біогазу, призначених для використання у галузі транспорту, визначаються відповідно до національного стандарту";

7) розділ II доповнити статтями 8⁴ та 8⁵ такого змісту:

"Стаття 8⁴. Дотримання суб'єктами господарювання критеріїв сталості рідкого біопалива (біокомпонентів) та біогазу, призначених для використання у галузі транспорту

Рідке біопаливо (біокомпоненти) та біогаз, призначені для використання у галузі транспорту, незалежно від місця вирощування сировини для їх виробництва мають відповідати критеріям сталості, передбаченим цим Законом.

Суб'єкти господарювання, які здійснюють господарську діяльність у сфері виробництва та реалізації рідкого біопалива (біокомпонентів) та біогазу, призначених для використання у галузі транспорту, зобов'язані підтвердити відповідність зазначених видів біопалива критеріям сталості.

Порядок підтвердження відповідності критеріям сталості рідкого біопалива (біокомпонентів) та біогазу, призначених для використання у галузі транспорту (далі – Порядок відповідності), затверджується Кабінетом Міністрів України з урахуванням зобов'язань України відповідно до Договору про заснування Енергетичного Співтовариства та Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони.

У Порядку відповідності визначаються вимоги до суб'єктів господарювання, які здійснюють господарську діяльність у галузі виробництва та реалізації біопалива щодо змісту та обсягу інформації, що підтверджує факт відповідності рідкого біопалива (біокомпонентів) та біогазу критеріям сталості, вимоги до інформації та підтвердні документи для проведення незалежного аудиту з метою оцінки частоти та методології вибірки та надійності даних.

Інформація про відповідність рідкого біопалива (біокомпонентів) критеріям сталості подається на розгляд незалежному аудитору у строки, передбачені добровільною схемою сертифікації, відповідно до якої набувається сертифікат відповідності біопалива критеріям сталості. Інформація має містити відомості про заходи, вжиті для захисту ґрунту, води та повітря, відновлення деградованих земель, уникнення надмірного споживання води в дефіцитних районах.

Розгляд поданої суб'єктом господарювання звітної інформації незалежним аудитором здійснюється шляхом проведення аудиту, за результатами якого надається сертифікат відповідності біопалива критеріям сталості. Незалежний аудит проводиться відповідно до правил застосування добровільної схеми сертифікації та рекомендацій Європейської Комісії щодо застосування добровільних схем.

Суб'єкти господарювання, які здійснюють господарську діяльність у сфері виробництва та реалізації рідкого біопалива (біокомпонентів), призначеного для використання у галузі транспорту, починаючи з 1 червня 2025 року зобов'язані надавати сертифікат відповідності рідкого біопалива (біокомпонентів) критеріям сталості на кожен партію такого палива.

Стаття 8⁵. Критерії сталості рідкого біопалива (біокомпонентів)
та біогазу, призначених для використання у галузі транспорту

Сировина для виробництва рідкого біопалива (біокомпонентів) та біогазу, призначених для використання у галузі транспорту, не може збиратися або вирощуватися на земельних ділянках, що мають підвищене значення для біологічного різноманіття, до яких належать земельні ділянки, що починаючи з 1 січня 2008 року належали до однієї з категорій:

земель лісгосподарського призначення;

земель природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення;

природних луків, що зберігатимуть біологічне різноманіття за відсутності втручання людини, а природний склад видів та екологічні характеристики і процеси в них не порушені;

неприродних луків, що втратять біологічне різноманіття за відсутності втручання людини і які є багатими на види, крім випадків, якщо збір сировини є необхідним для збереження статусу луків.

Порядок визначення характеристик земельних ділянок, що мають ознаки природних та неприродних луків, а також обґрунтування, що збір сировини є необхідним для збереження статусу луків або не впливає на природоохоронні функції об'єктів природно-заповідного фонду, затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища та екологічної безпеки.

Сировина для виробництва рідкого біопалива (біокомпонентів) та біогазу, призначених для використання у галузі транспорту, не може збиратися або вирощуватися на земельних ділянках з високими вуглецевими запасами або на земельних ділянках, які станом на 1 січня 2008 року належали, а на день набрання чинності цим Законом не належать до:

земельних ділянок, що покриті або насичені водою постійно чи протягом значної частини року;

суцільних лісових ділянок площею понад 1 гектар, що вкриті деревною рослинністю висотою більше 5 метрів та покривом більше 30 відсотків площі або деревною рослинністю, що може досягати зазначених меж;

лісових ділянок площею понад 1 гектар, що вкриті деревною рослинністю висотою більше 5 метрів та покривом від 10 відсотків до 30 відсотків площі або деревною рослинністю, що може досягати зазначених меж.

Сировина для виробництва рідкого біопалива (біокомпонентів) та біогазу, призначених для використання у галузі транспорту, не може отримуватися на земельних ділянках, що на 1 січня 2008 року належали до торфовищ";

8) частину першу статті 13 доповнити абзацами сьомим – десятим такого змісту:

"недотримання вимог щодо відпуску з місць роздрібної торгівлі паливом на митній території України всіх обсягів бензинів автомобільних з вмістом нормативно визначеної обов'язкової частки рідкого біопалива (біокомпонентів) відповідно до частини другої статті 1 цього Закону;

недотримання вимог щодо відпуску з місць оптової торгівлі паливом на митній території України всіх обсягів бензинів автомобільних з вмістом нормативно визначеної обов'язкової частки рідкого біопалива (біокомпонентів) відповідно до частини другої статті 1 цього Закону;

несвоєчасне подання інформації про вміст рідкого біопалива (біокомпонентів) в обсягах відпуску на митній території України з місць виробництва та оптової торгівлі паливом бензинів автомобільних у строк, що не перевищує семи днів з дати, визначеної частиною другою статті 7¹ цього Закону;

несвоєчасне подання інформації про вміст рідкого біопалива (біокомпонентів) в обсягах відпуску на митній території України з місць виробництва та оптової торгівлі паливом бензинів автомобільних у строк, що перевищує сім днів з дати, визначеної частиною другою статті 7¹ цього Закону, або неподання такої інформації";

9) статтю 14 викласти в такій редакції:

"Стаття 14. Відповідальність за порушення законодавства про альтернативні види палива

Суб'єкти господарювання, які здійснюють роздрібну торгівлю паливом, несуть відповідальність за такі правопорушення:

недотримання вимог щодо відпуску з місць роздрібної торгівлі паливом на митній території України всіх обсягів бензинів автомобільних з вмістом нормативно визначеної обов'язкової частки рідкого біопалива (біокомпонентів) у всіх обсягах відпуску бензинів автомобільних на митній території України відповідно до частини другої статті 1 цього Закону –

тягне за собою накладення штрафу в розмірі семи розмірів прожиткових мінімумів для працездатних осіб за кожні 1000 літрів одержаної для реалізації партії бензинів автомобільних.

Суб'єкти господарювання, які здійснюють діяльність з виробництва та/або імпорту пального та/або здійснюють оптову торгівлю паливом, несуть відповідальність за такі правопорушення:

1) недотримання вимог щодо відпуску з місць оптової торгівлі паливом на митній території України всіх обсягів бензинів автомобільних з вмістом нормативно визначеної обов'язкової частки рідкого біопалива (біокомпонентів) відповідно до частини другої статті 1 цього Закону –

тягне за собою накладення штрафу в розмірі шести розмірів прожиткових мінімумів для працездатних осіб за кожні 1000 літрів відпущеної партії бензинів автомобільних;

2) несвоєчасне подання інформації про вміст рідкого біопалива (біокомпонентів) в обсягах відпуску на митній території України з місць виробництва та оптової торгівлі паливом бензинів автомобільних у строк, що не перевищує семи днів з дати, визначеної частиною другою статті 7¹ цього Закону, –

тягне за собою накладення штрафу в розмірі сімдесяти п'яти розмірів прожиткових мінімумів для працездатних осіб;

несвоєчасне подання інформації про вміст рідкого біопалива (біокомпонентів) в обсягах відпуску на митній території України з місць виробництва та оптової торгівлі паливом бензинів автомобільних у строк, що перевищує сім днів з дати, визначеної частиною другою статті 7¹ цього Закону, або неподання такої інформації –

тягне за собою накладення штрафу в розмірі ста десяти розмірів прожиткових мінімумів для працездатних осіб.

Справи про правопорушення, передбачені частиною першою та пунктом 1 частини другої цієї статті, розглядаються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, а справи про правопорушення, передбачені пунктом 2 частини другої цієї статті, – центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження та альтернативних видів палива. За результатами розгляду виносяться постанови.

Від імені центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, та від імені центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження та альтернативних видів палива, розглядати справи про правопорушення і накладати стягнення мають право керівники цих органів або їх заступники.

Штраф може бути накладено на суб'єкта господарювання, який здійснює роздрібну торгівлю паливом, протягом шести місяців з дня виявлення порушення, але не пізніше ніж через один рік з дня його вчинення.

Штрафи можуть бути накладені на суб'єкта господарювання, який здійснює діяльність з виробництва та/або імпорту пального та/або здійснює оптову торгівлю паливом, протягом шести місяців з дня виявлення порушення, але не пізніше ніж через один рік з дня його вчинення.

Підставою для розгляду справи про правопорушення, передбаченого частиною першою, пунктом 1 частини другої цієї статті, є постанова про правопорушення, що складається на підставі акта перевірки.

Підставою для розгляду справи про правопорушення, передбачені пунктом 2 частини другої цієї статті, є постанова про правопорушення, що складається на підставі факту неподання інформації.

Протоколи про правопорушення, передбачені частиною першою та пунктом 1 частини другої цієї статті, мають право складати уповноважені посадові особи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, а протоколи про правопорушення, передбачені пунктом 2 частини другої цієї статті, мають право складати уповноважені посадові особи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження та альтернативних видів палива.

Форми протоколу про правопорушення затверджуються відповідними центральними органами виконавчої влади, що мають право розглядати справи про правопорушення, передбачені частинами першою та другою цієї статті.

Протокол про правопорушення разом з іншими матеріалами, що стосуються справи, надається в п'ятнадцятиденний строк з дня його складення керівникам відповідних органів, що мають право розглядати справи про правопорушення, передбачені частинами першою та другою цієї статті.

Справа про правопорушення розглядається у десятиденний строк з дня отримання протоколу та інших матеріалів справи.

Штраф сплачується у двомісячний строк з дня отримання суб'єктом господарювання, який здійснює діяльність з виробництва та/або імпорту пального та/або здійснює оптову або роздрібну торгівлю паливом, постанови про накладення штрафу.

Копія завіреного банком платіжного документа, що засвідчує факт сплати суми штрафу в повному обсязі, надсилається до органу, який наклав штраф.

У разі якщо штраф не сплачено у строк, встановлений цією статтею, примусове виконання постанови про накладення штрафу здійснюється у порядку, встановленому Законом України "Про виконавче провадження". Сума штрафів спрямовується до державного бюджету.

Постанова про накладення штрафу є виконавчим документом. Постанови у справах про порушення законодавства, передбачених цією статтею, можуть бути оскаржені суб'єктом господарювання, який здійснює діяльність з виробництва та/або імпорту пального та/або здійснює оптову або роздрібну торгівлю паливом, до суду.

Порушення законодавства про альтернативні види палива тягне за собою встановлену законами України дисциплінарну, адміністративну, цивільну чи кримінальну відповідальність.

Підприємства, установи, організації незалежно від форми власності, а також громадяни зобов'язані відшкодувати шкоду, заподіяну внаслідок порушення законодавства про альтернативні види палива, у порядку та розмірах, встановлених законодавством України".

2. Частина шосту статті 2 Закону України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності" (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., № 29, ст. 389 із наступними змінами) після слів "здійснюються органами" доповнити словами "державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів у частині додержання вмісту рідкого біопалива (біокомпонентів) у паливі моторному і паливі моторному альтернативному та/або його відповідності критеріям сталості".

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України:

1) протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

забезпечити розроблення та затвердження технічного регламенту щодо вимог до палив моторних альтернативних;

2) у 2025 році поінформувати Верховну Раду України про стан виконання цього Закону.

Президент України

м. Київ
4 червня 2024 року
№ 3769-IX

В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ